

er netop saaledes nu, at der er anvendt Ewang, men en Ewang, som, naar Opmærksomheden henledes paa den, maa erkjendes for at være i sin Form unaturlig, idet den er knyttet til Forhold, som slet ikke staae i Forbindelse med Vaccinationen. Evangen ligger nemlig nu deri, at Vaccinationen er en Betingelse for at stedes til Confirmation, og dernæst at Ugtevielse ikke maa foretages, medmindre Brud og Brudgom bevisliggjøre, at de ere indpødede med Kopper eller have havt de naturlige Kopper. Den ærede Landssthingsmand maa indrømme, at det er en Ewang, og det en Ewang anvendt paa et eiendommeligt Sted og paa en lidet naturlig Maade. Der er altsaa i Virkeligheden ikke Spørgsmaal om — det er Hovedsynspunktet for hele Lovens Behandling — at gaae over fra en Tilstand, hvori det staaer Enhver aldeles frit at benytte Vaccination eller ikke, til en saadan, hvor Ewang skal anvendes, men Lovforslaget er fremkaldt derved, at man har henledet Opmærksomheden paa denne særegne Ewangsform og ønsket den fjernet, og at man da har erkjendt, at, naar den indirecte Ewang, som laa i disse Bestemmelser, blev hævet, saa var det i sin Orden, at der blev sat andre Forstrifter istedet derfor.

N. Masmussen: Seg var naturligtvis ikke fremmed for, at der senere hen i Tiden, naar Folk blivde ældre, kan komme saadanne Omstændigheder tilstede, som nøde dem til at lade sig vaccinere, men det er jo dog ikke i egentlig Forstand en Ewang, thi Folk kunne baade lade være at lade sig confirmere og at lade sig ægtevie, og naar de altsaa lade det være, saa ere de ogsaa frie for at lade sig vaccinere, og intetsomhelst Menneffe kan ved Mulet eller paa anden Maade tvinge dem dertil. Altsaa formener jeg mig berettiget til at udtale, at der for nærværende Tid er en, naturligtvis indskrænket, Frihed, Friheden er tilstede, og vi gaae fra denne Frihed over til en streng Mulettering, naar man ikke vil opfylde, hvad der bliver foreskrevet. Seg maa altsaa endnu være af den Formening, at det for nærværende Tid staaer i et Menneffes Magt at friggjøre sig for Vaccination,

men naar denne Lov er vedtagen, er det ikke længer Tilfældet.

Justitsministeren: Maafløe det maatte være mig tilladt at sige, at, naar vi holde os det virkelige Forhold for Die, saa vil jeg ikke trættes med den ærede Landssthingsmand om, hvorledes han vil benævne det, om han vil kalde det Ewang eller Frihed; det bliver i ethvert Tilfælde en høist eiendommeligt Art af Frihed.

Quistgaard: Da denne Sag nu igjen foreligger Landstinget, troer jeg, man maa være særdeles tilfreds med den Beslutning, som Landstinget forrige Gang tog, at udsætte det da foreliggende Lovforslags Behandling, for at hele Sagen kunde blive omarbejdet. Hvad der dengang vakte nogen Uenighed hos mig, og jeg troer hos Mange, var navnlig den Mangel paa Sikkerhed med Hensyn til Vaccinens Godhed, som man troede, der var tilstede, og som gjorde, at Mange vare utilbøjelige til at lade deres Børn vaccinere. Denne Mangel er nu for den væsentligste Deel afhjulpen ved nærværende Lovforslags § 8, og jeg troer, at det ligeledes maa ansees som en Støffring, at Syvaarsalderen er sat istedet for de tidligere Bestemmelser, der, som allerede bemærket af den høitagtede Justitsminister, vare unaturlige. Jeg troer derfor, at der er Grund til at talke for den Form, hvori Lovforslaget er forelagt fremfor tidligere, og jeg vil ønske, at det paa mulige Smaaforandringer nær maa blive vedtaget i det Væsentlige, som det nu foreligger.

Da ellers Ingen begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling sattes derpaa under Afstemning og vedtoges eenstemmigt med 38 Stemmer.

N. Masmussen: Seg vil i Genhold til, hvad jeg før udtalte, foreslaae, at Lovforslaget overgives til et Udvalg, bestaaende af 5 Medlemmer.